

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Aprowizacji

Warszawa, dnia 29 września 1948 r.

Nr 6

TREŚĆ:

Poz. 31. Zarządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 28 lipca 1948 o powołaniu Komisji Kontrolno-Kwalifikacyjnych dla badania warunków składowania oraz stanu w obrocie reglamentowanym.

Poz. 32. Zarządzenie Ministrów: Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 31 sierpnia 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie likwidacji przedsiębiorstwa państwowego p.n. „Zjednoczone Centrale Aprowizacyjne".

Poz. 33. Zarządzenie Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 31 sierpnia 1948 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie likwidacji Rejonowych Central Aprowizacyjnych.

Poz. 34. Zarządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 29 września 1948 r. w sprawie zniesienia przydziałów kartkowych chleba i mąki.

Poz. 35. Okólnik nr. 27 Ministra Aprowizacji z dnia 21 sierpnia 1948 r. w sprawie zmiany okólnika nr. 23a o jednorazowym zaopatrzeniu pozakartkowym pracowników repatriantów.

Poz. 36. Okólnik nr. 28 Ministerstwa Aprowizacji z dnia 7 września 1948 r. o zmianie okólnika nr. 12 z dnia 18 marca 1948 r. w sprawie rozdziału kart zaopatrzenia za pośrednictwem Zrzeszenia Spółdzielni Spożywców Przemysłu Węglowego.

Poz. 37. Pismo okólne Ministerstwa Aprowizacji z dnia 20 lipca 1948 r. w sprawie kart zaopatrzenia Serii „Zg".

Poz. 31.

ZARZĄDZENIE MINISTRA APROWIZACJI

z dnia 28 lipca 1948 r.

o powołaniu Komisji Kontrolno-Kwalifikacyjnych dla badania warunków składowania oraz stanu artykułów powszechnego użytku w obrocie reglamentowanym.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz.U.R.P. Nr. 35, poz. 217) i art. 4 dekretu z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych (Dz.U.R.P. Nr. 31, poz. 130) zarządzam, co następuje:

§ 1. Celem zapobieżenia marnotrawstwu i stratom w związku ze składowaniem artykułów powszedniego użytku, przeznaczonych na zaopatrzenie reglamentowane i będących w dyspozycji Ministerstwa Aprowizacji, powołuje się przy Wydziałach Aprowizacji Urzędów Wojewódzkich Komisje Kontrolno-Kwalifikacyjne, zwane w dalszym ciągu Komisjami.

§ 2. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu mowa jest o Wydziałach Aprowizacji Urzędów Wojewódzkich rozumie się przez to także Resort Przemysłu, Handlu i Zaopatrzenia przy Zarządzie Miejskim m. st. Warszawy oraz Wydział Aprowizacji m. Łodzi.

§ 3. W skład Komisji wchodzą:

jako przewodniczący —

a) przedstawiciel Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego,

jako członkowie —

b) przedstawiciel Państwowego Zakładu Higieny,

c) „ organizacji gospodarczej, zajmującej się składowaniem towarów, będących w dyspozycji Ministerstwa Aprowizacji,

d) przedstawiciel Okręgowej Komisji Związków Zawodowych,

e) przedstawiciel oddziału artykułów spożywczych lub przemysłowych: Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego, względnie kierownik właściwego powiatowego referatu aprowizacji.

§ 4. Naczelnik Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego mianuje i odwołuje przewodniczącego i członków Komisji, przy czym członków wymienionych w § 3 punkt b), c), d), na wniosek zainteresowanych urzędów i instytucji.

§ 5. Przewodniczący Komisji winien być mianowany z pośród pracowników Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego, najbardziej obeznanych z przepisami o postępowaniu administracyjnym i zwolniony od wszelkich innych obowiązków i zajęć służbowych poza pracami Komisji.

§ 6. Członkom Komisji, przedstawicielom Państwowego Zakładu Higieny i Okręgowej Komisji Związków Zawodowych przyznaje się zwrot kosztów podróży i diet w ramach zakreślonych obowiązującymi przepisami o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym. Fundusze na ten cel wyasygnowane będą z budżetu Ministerstwa Aprowizacji.

§ 7. Za naruszenie swych obowiązków członkowie Komisji mogą być pociągnięci do odpowiedzialności cywilnej i karnej na zasadach ogólnych.

§ 8. Komisje przeprowadzają kontrolę w ramach miesięcznych planów, opracowanych przez przewodniczącego Komisji i zatwierdzonych przez Naczelnika Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego, lub na

wniosek instytucji składającej. Planem pracy winna być objęta periodyczna kontrola:

a) odnośnie składów konsygnacyjnych i hurtowych — 2 razy w miesiącu,

b) odnośnie składów powiatowych — co najmniej raz na 2 miesiące.

§ 9. Uchwały Komisji zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 10. Przewodniczący może z własnej inicjatywy lub na wniosek jednego z członków Komisji wezwać biegłych do udziału w pracach Komisji.

§ 11. Zadaniem Komisji jest przeprowadzenie kontroli składów, badanie stanu towarów, warunków składowania oraz ustalanie rodzaju i ilości towarów: a) zepsutych i b) zagrożonych zepsuciem.

§ 12. Za zepsute uważać należy towary, które na skutek zmian wywołanych przez drobnoustroje, pasożyty roślinne i zwierzęce, procesy chemiczne, mechaniczne i inne utraciły całkowicie lub częściowo swe pierwotne przydatności użytkowe i nie nadają się do rozdzielnictwa w ramach zaopatrzenia kartkowego.

Za zagrożone zepsuciem uważać należy towary, co do których istnieje uzasadnione domniemanie, że pozostawienie ich w dotychczasowych warunkach przechowywania wywołać musi zmiany, przekreślające ich przydatność do rozdzielnictwa w ramach zaopatrzenia kartkowego.

§ 13. Z czynności kontroli składów Komisja sporządza protokóły według wzoru, załączonego do niniejszego zarządzenia. Protokóły Komisji winny być sporządzone po dokonaniu czynności kontroli i na miejscu podpisane. Każdy członek Komisji może wnieść do protokółu zastrzeżenia, należycie uzasadnione.

§ 14. Na każdy rodzaj towaru należy sporządzić osobny protokół.

§ 15. W razie nieujawnienia towarów zepsutych lub zagrożonych zepsuciem Komisja sporządza protokół negatywny.

§ 16. Komisja sporządza protokóły w trzech egzemplarzach, z których jeden jest kierowany do Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego, jeden do instytucji składującej i jeden zostaje w aktach Komisji. W razie kontroli składów powiatowych należy sporządzić dodatkowy egzemplarz protokółu dla powiatowego referatu aprowizacji.

§ 17. Na podstawie poczynionych protokólarnie ustaleń Komisja stawia wniosek o:

a) zastosowanie środków zapobiegających psuciu się towarów, względnie zmierzających do usunięcia przyczyn zagrożenia towarów zepsuciem,

b) natychmiastowe rozprowadzenie towarów zagrożonych zepsuciem, względnie rozprowadzenie ich w pierwszej kolejności,

c) oddanie do przerobu, sprzedaż względnie zniszczenie towarów zepsutych, nienadających się do przerobu,

d) pociągnięcie winnych do odpowiedzialności karnej i cywilnej.

§ 18. W razie stwierdzenia towarów zepsutych, nienadających się do przerobu lub sprzedaży Komisja może zarządzić natychmiastowe zniszczenie ich w jej obecności, o ile wartość tych towarów nie przekracza 200 złotych po cenach reglamentowanych. Protokół zniszczenia stanowi podstawę do odpowiedniego wyksięgowania.

§ 19. Na podstawie wniosków Komisji (§ 17) Naczelnik Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego zarządza:

1) odnośnie towarów zagrożonych zepsuciem:

a) zastosowanie środków, zapobiegających psuciu się towarów, względnie zmierzających do usunięcia przyczyn zagrożenia towarów zepsuciem,

b) natychmiastowe rozprowadzenie towarów zagrożonych zepsuciem względnie rozprowadzenie ich w pierwszej kolejności w ramach zaopatrzenia kartkowego;

2) odnośnie towarów zepsutych:

a) zniszczenie, po zasięgnięciu opinii biegłego, towarów zepsutych, nienadających się do przerobu lub sprzedaży, o ile wartość ich nie przekracza 10.000 złotych po cenach reglamentowanych. Zniszczenie ma być dokonane w obecności Komisji,

b) oddanie towarów zepsutych do przerobu,

c) sprzedaż towarów zepsutych nienadających się do przerobu,

d) skierowanie wniosku do Ministerstwa Aprowizacji celem wydania decyzji odnośnie zniszczenia zepsutych, nienadających się do przerobu lub sprzedaży, których wartość po cenach reglamentowanych przekracza sumę złotych 10.000.

§ 20. W razie ujawnienia towarów zepsutych z winy instytucji składującej, instytucja ta obowiązana jest niezależnie od rozliczeń z tytułu przypadającego jej manca uiścić ich równowartość po hurtowej cenie wolnorynkowej, wyznaczonej przez Wydział Aprowizacji Urzędów Wojewódzkich na podstawie ustaleń Wojewódzkich Komisji Cennikowych. Towary zepsute pozostają nadal do dyspozycji Ministerstwa Aprowizacji.

§ 21. Odnośnie towarów z dostaw UNRRA lub innych, nie znajdujących się w obrocie wolnorynkowym, hurtową cenę wolnorynkową ustala się na podstawie cen towarów, zbliżonych co do rodzaju i gatunku.

§ 22. W razie stwierdzenia zepsucia się towarów z winy instytucji składującej, Naczelnik Wydziału Urzędu Wojewódzkiego wydaje w trybie art. 75 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz.U.R.P. Nr. 36, poz. 341) decyzję, nakładającą na instytucję składującą obowiązek uiszczenia równowartości tych towarów zgodnie z §§ 20 i 21. Od decyzji tej przysługuje stronie odwołanie do Ministerstwa Aprowizacji w ciągu dni 14 od daty jej doręczenia.

§ 23. Niezależnie od odpowiedzialności cywilnej Naczelnik Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego kieruje do właściwych władz udokumentowane wnioski o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej winnych dopuszczenia do zepsucia się towarów.

§ 24. Zarządzenia, o którym mowa w §§ 19, 22 i 23 Naczelnik Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego obowiązany jest wydać w ciągu dni 7 od dnia otrzymania protokółu Komisji.

§ 25. Wydziały Aprowizacji Urzędów Wojewódzkich sporządzają miesięczne zestawienia towarów:

a) zniszczonych na zarządzenie Komisji (§ 18),

b) zniszczonych na zarządzenie Naczelnika Wydziału Aprowizacji Urzędu Wojewódzkiego (§ 19, ust. 2, pkt a),

c) oddanych do przerobu (§ 19, ust. 2, pkt b),

d) sprzedanych w trybie § 19, ust. 2, pkt c),

e) przedstawionych Ministerstwu z wnioskiem o zniszczenie (§ 19, ust. 2, pkt d),

f) zniszczonych zgodnie z decyzją Ministerstwa Aprowizacji

i przesyłają je w dwóch egzemplarzach Ministerstwu Aprowizacji (Departament Artykułów Spożywczych) do dnia 10 następnego miesiąca.

§ 26. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Aprowizacji z dnia 20 maja 1947 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Kontrolno-Kwalifikacyjnych dla badania warunków magazynowania oraz stanu artykułów żywnościowych i innych artykułów powszedniego użytku będących w dyspozycji Ministerstwa Aprowizacji i podległych Ministerstwu władz (Dz. Urz. Min. Aprowizacji Nr. 5, poz. 18 i 19).

MINISTER APROWIZACJI w/z **Edward Iwaszkiewicz**
p. o. Podsekretarza Stanu

KOMISJA KONTROLNO-KWALIFIKACYJNA
przy ....
....

Załącznik do § 13
Zarządzenia Ministra
Aprowizacji z dnia
28 lipca 1948 r.

PROTOKÓŁ NR ....

.... dnia .... 194...... r. Komisja Kontrolno-Kwalifikacyjna powołana w trybie zarządzenia Ministra Aprowizacji z dnia .... (...............), w składzie:

Przewodniczący: przedstawiciel .... Ob. ....
(................)

Członkowie: „ Państw. Zakł. Higieny Ob. ....

„ Organizacji Gospod. Ob. ....
(................)

„ O. K. Z. Z. Ob. ....

„ Oddz. Art. Przem. lub Spoż. Wydz. Apr. wzgl. Pow. Ref. Aprow. Ob. ....

dokonała kontroli składu Nr. ..... przy ul. ....

w obecności (magazyniera, kierownika ....) Ob. Ob. ....

....

1. Nazwa i ilość towaru *) zagrożonego zepsuciem / zepsutego ....
2. Wartość towaru po cenie reglamentowanej ....
3. Data przyjęcia towaru na skład ....
4. Pochodzenie towaru (krajowy, importowany, z dostaw UNRRA itp.) ....
....
5. Ogólna ilość towaru przyjętego na skład (partia), z której pochodzi towar, wym. w pkt. 1. ....
....
6. Stan jakościowy towaru w/g protokółu przyjęcia na skład ....
7. Stwierdzenie, czy tcwar był zwolniony, kiedy, przez kogo oraz przyczyna niepodjęcia go ....
....
8. Stopień i rodzaj zepsucia ....
9. Przyczyna zepsucia ....
10. Czas oraz miejsce zepsucia ....
11. Warunki składowania oraz stan towarów wolnorynkowych, analogicznych do towarów wymienionych w pkt. 1-ym ....
12. Środki przedsięwzięte przez organizację składującą dla zapobieżenia zepsuciu ....
13. Kogo należy obciążyć odpowiedzialnością za stwierdzony stan towarów ....
....

WNIOSKI KOMISJI

1. Celem zapobieżenia psuciu się towarów względnie usunięcia przyczyn zagrożenia towarów zepsuciem należy ....
2. Towar należy: *) **natychmiast rozprowadzić** ....
rozprowadzić w pierwszej kolejności ....
przerobić ....
sprzedać ....
zniszczyć ....
3. Pociągnąć do odpowiedzialności karnej i cywilnej ....
....

Na tym protokół zakończono, odczytano i na miejscu podpisano:

CZŁONKOWIE: PRZEWODNICZĄCY:

Uwaga: 1) Na wszystkie punkty protokółu należy udzielić wyczerpujących odpowiedzi.
2) Protokół należy sporządzić w 3-ch egzemplarzach.

*) niepotrzebne skreślić

Poz. 32.

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW APROWIZACJI ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 sierpnia 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie likwidacji przedsiębiorstwa państwowego p. n. „Zjednoczone Centrale Aprowizacyjne"

Postanawiając likwidację „Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych" zarządza się, co następuje:

§ 1. Utworzone zarządzeniem Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 7 lutego 1946 r. (Dz. Urz. Min. Apr. i H. Nr. 3, poz. 10) przedsiębiorstwo państwowe p. n. „Zjednoczone Centrale Aprowizacyjne" stawia się w stan likwidacji z dniem 1 września 1948 r.

§ 2. Likwidatorem ustanawia się Dyrektora Naczelnego „Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych" ob. Henryka Bieleckiego, który działa w porozumieniu z Państwowym Bankiem Rolnym, jako bankiem finansującym „Zjednoczone Centrale Aprowizacyjne".

§ 3. Majątek ruchomy „Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych" przekazuje się „Państwowej Centrali Handlowej". Przekazanie winno nastąpić komisyjnie z udziałem przedstawicieli „Państwowej Centrali Handlowej", „Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych", właściwego urzędu wojewódzkiego oraz, w razie konieczności, rzeczoznawców.

Z czynności przekazania sporządza się protokół, w którym należy uwidocznić wartość przekazanego majątku w dniu sporządzenia protokółu oraz według cen nabycia z uwzględnieniem odpisów amortyzacyjnych.

Państwowa Centrala Handlowa obowiązana jest zaliczkowo uiścić za przejęty majątek niezwłocznie po jego przekazaniu kwotę, odpowiadającą wartości przekazanego majątku według cen nabycia z uwzględnieniem odpisów amortyzacyjnych. Z uzyskanych z tego tytułu wpływów pokrywa się przede wszystkim koszty likwidacyjne.

Ostateczne ustalenie kwoty, którą Państwowa Centrala Handlowa będzie obowiązana uiścić za przekazany majątek ruchomy, jak również związany z tym ostateczny rozrachunek ustalone będą odrębnym zarządzeniem Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu, wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4. Likwidator w porozumieniu z Państwowym Bankiem Rolnym opracuje plan likwidacji łącznie z budżetem i planem finansowym oraz przedłoży go Ministrom Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu do dnia 20 września 1948 r. Likwidacja winna być zakończona do dnia 31 marca 1949 r.

§ 5. Sprawozdanie z likwidacji likwidator przedłoży Ministrom Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu do dnia 31 maja 1949 r.

MINISTER APROWIZACJI (—) **Wł. Lechowicz**
MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU (—) **H. Minc**
MINISTER SKARBU (—) **K. Dąbrowski**

Poz. 33.

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW APROWIZACJI ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 sierpnia 1948 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie likwidacji Rejonowych Central Aprowizacyjnych.

Postanawiając likwidację Rejonowych Central Aprowizacyjnych zarządza się, co następuje:

§ 1. Utworzone zarządzeniem Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 2 grudnia 1946 r. wydanym w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Ziem Odzyskanych (Dz. Urz. Min. Apr. i H. nr. 17, poz. 113) Rejonowe Centrale Aprowizacyjne stawia się w stan likwidacji z dniem 1 września 1948 r.

§ 2. Likwidatorów Rejonowych Central Aprowizacyjnych ustanowi Minister Aprowizacji w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, na wniosek likwidatora Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych, ustanowionego zarządzeniem Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu z dnia 31 sierpnia 1948 r., wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie likwidacji przedsiębiorstwa państwowego p. n. „Zjednoczone Centrale Aprowizacyjne".

§ 3. Likwidatorzy Rejenowych Central Aprowizacyjnych opracują plan likwidacji łącznie z budżetem oraz planem finansowym i przedłożą likwidatorowi Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych do dnia 20 września 1948 r.

Likwidator Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych przedstawi zestawione plany likwidacji Ministrom Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu do dnia 30 września 1948 r.

§ 4. Likwidacja Rejonowych Central Aprowizacyjnych winna być zakończona do dnia 31 marca 1949 r.

§ 5. Remanenty towarów reglamentowanych przekazuje się do dyspozycji Urzędów Wojewódzkich (Wydziały Aprowizacji).

§ 6. Pozostały ruchomy majątek Rejonowych Central Aprowizacyjnych przekazuje się Państwowej Centrali Handlowej. Przekazanie winno nastąpić komisyjnie z udziałem przedstawicieli Państwowej Centrali Handlowej, Rejonowych Central Aprowizacyjnych, właściwego urzędu wojewódzkiego oraz w razie konieczności rzeczoznawców.

Z czynności przekazania sporządza się protokół, w którym należy uwidocznić wartość przekazanego majątku w dniu sporządzenia protokółu oraz według cen nabycia z uwzględnieniem odpisów amortyzacyjnych.

Państwowa Centrala Handlowa obowiązana jest zaliczkowo uiścić za przejęty majątek niezwłocznie po jego przekazaniu kwotę odpowiadającą wartości przekazanego majątku według cen nabycia z uwzględnieniem odpisów amortyzacyjnych. Z uzyskanych z tego tytułu wpływów pokrywa się przede wszystkim koszty likwidacyjne.

Ostateczne ustalenie kwoty, którą Państwowa Centrala Handlowa będzie obowiązana uiścić za przekazany majątek ruchomy, jak również związany z tym ostateczny rozrachunek ustalone będą odrębnym zarządzeniem Ministrów Aprowizacji oraz Przemysłu i Handlu wydanym w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 7. Nadzór nad likwidacją zleca się w zakresie likwidacji remanentów towarów reglamentowanych i rozliczeń towarowo-finansowych z obrotu tymi towarami Urzędom Wojewódzkim (Wydziały Aprowizacji), w pozostałym zakresie, likwidatorowi Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych, działającemu w porozumieniu z Państwowym Bankiem Rolnym.

MINISTER APROWIZACJI (—) **Wł. Lechowicz**

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU (—) **H. Minc**

MINISTER SKARBU (—) **K. Dąbrowski**

Poz. 34.

ZARZĄDZENIE MINISTRA APROWIZACJI

z dnia 29 września 1948 r.

w sprawie zniesienia przydziałów kartkowych chleba i mąki.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz.U.R.P. Nr. 35, poz. 217) zarządzam, co następuje:

§ 1. Znosi się przydziały chleba i mąki w ramach zaopatrzenia kartkowego.

§ 2. W tabelach norm przydziałów na karty zaopatrzenia, zawartych w § 1, ust. (1), lit. A i B zarządzenia Ministra Aprowizacji z dnia 22 kwietnia 1948 r. (Dz. Urz. Min. Apr. Nr. 4, poz. 17), skreśla się pozycje: „chleb" i „mąka pszenna".

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1948 r.

MINISTER APROWIZACJI (—) **Wł. Lechowicz**

Poz. 35.

OKÓLNIK NR. 27 MINISTRA APROWIZACJI

z dnia 21 sierpnia 1948 r.

w sprawie zmiany okólnika Nr. 23a o jednorazowym zaopatrzeniu pozakartkowym pracowników - repatriantów.

W okólniku Ministra Aprowizacji Nr. 23a z dnia 8 czerwca 1948 r. w sprawie jednorazowego zaopatrzenia pozakartkowego pracowników-repatriantów wprowadza się następującą zmianę:

W punkcie 4) wyrazy: „1 miesiąca" zastępuje się wyrazami „2 miesięcy".

Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 września 1948 r.

MINISTER APROWIZACJI (—) **Wł. Lechowicz**

Poz. 36.

OKÓLNIK NR. 28. MINISTERSTWA APROWIZACJI

z dnia 7 września 1948 r.

o zmianie okólnika Nr. 12 z dnia 18 marca 1948 r. w sprawie rozdziału kart zaopatrzenia za pośrednictwem Zrzeszenia Spółdzielni Spożywców Przemysłu Węglowego.

(1) W okólniku Nr. 12 z dnia 18 marca 1948 r. w sprawie rozdziału kart zaopatrzenia za pośrednictwem Zrzeszenia Spółdzielni Spożywców Przemysłu Weglowego (Dz. Urz. Min. Apr. Nr. 4, poz. 19) wprowadza się następującą zmianę:

W ustępie III skreśla się pkt 2 lit. c) oraz pkt 3 lit. b).

(2) Z dniem wejścia w życie niniejszego okólnika pracownicy przedsiębiorstwa „Polska Żegluga na Odrze" otrzymywać będą karty „MK" oraz korzystać będą z sieci rozdzielczej Ministerstwa Komunikacji.

(3) Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 października 1948 r.

MINISTERSTWO APROWIZACJI

(—) **mgr. R. Dobrzyński**
Z-ca Dyr. Dep. Ekonom.

Poz. 37.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA APROWIZACJI

z dnia 20 lipca 1948 r.

w sprawie kart zaopatrzenia serii „Zg"

W związku ze skasowaniem rozdzielnictwa towarów kartkowych za pośrednictwem Rejonowych Central Aprowizacyjnych, poczynając od rozdziału towarów na wrzesień br., oraz w związku z objęciem wszystkich konsumentów kartkowych przez powszechną sieć rozdzielczą, — Ministerstwo niniejszym wyjaśnia, że wszystkim pracownikom i członkom ich rodzin, zatrudnionym w tych działach gospodarki, które na mocy obowiązujących dotychczas przepisów podlegają zaopatrzeniu przez R.C.A., należy nadal wydawać karty zaopatrzenia kat. I i IR serii „Zg" bez względu na ilość tych pracowników zatrudnionych w poszczególnych miejscowościach. Ponadto karty serii „Zg" przysługują tym grupom ludności, które dotychczas korzystały z t.zw. zaopatrzenia zagwarantowanego, lecz nie były zaopatrywane przez R.C.A., względnie Z.C.A.

W myśl powyższych zasad karty zaopatrzenia serii „Zg" przysługują **wyłącznie** następującym grupom pracowników i członkom ich rodzin:

1) pracownikom państwowego przemysłu:
   a) metalowego, (za wyjątkiem zaopatrywanych przez Zrzeszenia Robotniczych Spółdzielni Spożywców),
   b) włókienniczego,
   c) chemicznego,
   d) energetycznego,
   e) drzewnego (zarówno podległego Ministerstwu Przemysłu i Handlu jak i Ministerstwu Leśnictwa, natomiast eksploatacja lasów nie podpada pod pojęcie przemysłu drzewnego),
   f) papierniczego,
   g) skórzanego,
   h) materiałów budowlanych (cementownie, klimkiernie, cegielnie, wapienniki itp.) podległego zarówno Ministerstwu Przemysłu i Handlu jak i Ministerstwu Odbudowy,
   i) elektrotechnicznego,
   j) paliw płynnych,
   k) zbrojeniowego;
2) pracownikom Zjednoczenia Stoczni Polskich oraz stoczni podległych temu Zjednoczeniu,
3) pracownikom warsztatowym przedsiębiorstwa państwowego Techniczna Obsługa Rolnictwa,
4) pracownikom fizycznym Głównego Urzędu Morskiego, Urzędów Morskich oraz Morskiego Urzędu Rybackiego,
5) pracownikom fizycznym państwowych stoczni rybackich,
6) robotnikom portowym,
7) pracownikom cetral handlowych i ich oddziałów w gałęziach przemysłu wymienionych wyżej w pkt 1),
8) pracownikom Zjednoczonych Central Aprowizacyjnych i Rejonowych Central Aprowizacyjnych (instytucje te od 1 września 1948 r. wejdą w stan likwidacji),
9) pracownikom Szkół Przysposobienia Przemysłowego w gałęziach przemysłu wymienionych wyżej w pkt 1) i 2),
10) pracownikom wszelkich zakładów pracy podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Węglowego oraz Centralnemu Zarządowi Przemysłu Hutniczego, a nie zaopatrywanych przez Zrzeszenie Spółdzielni Spożywców Przemysłu Węglowego, względnie Zrzeszenie Robotniczych Spółdzielni Spożywców,

11) pracownikom przedsiębiorstwa państwowego Polska Żegluga na Odrze, zatrudnionym poza terenem województwa śląsko-dąbrowskiego i wrocławskiego,

12) pracownikom przedsiębiorstwa państwowego Polska Poczta, Telegraf i Telefon,

13) nauczycielom szkół powszechnych, gimnazjów, liceów i szkół zawodowych, o ile na podstawie obowiązujących przepisów uprawnieni są do zaopatrzenia kartkowego.

Należy ściśle przestrzegać, aby karty zaopatrzenia serii „Zg" nie były wydawane żadnym innym grupom ludności poza wyżej wymienionymi. Ministerstwo przypomina, że na karty serii „Zg" przypadają te same normy przydziałów jak na karty zwykłe odpowiednich kategorii. Odrębne karty serii „Zg" wprowadzone zostały jedynie w tym celu, aby stworzyć możliwość pełnego pokrycia norm kartkowych dla najważniejszych grup pracowniczych nawet w wypadku, gdyby normy te nie mogły być całkowicie pokryte dla wszystkich posiadaczy kart kat. I i IR. Ewentualne różnice w pokryciu kart zwykłych oraz serii „Zg" będą podawane do wiadomości władz aprowizacyjnych w miesięcznych planach zaopatrzenia.

W nadsyłanych do Ministerstwa specyfikacjach zaopatrzenia (pismo okólne Nr. II.Ua.2041 z dnia 15 marca 1948 r.) należy, poczynając od specyfikacji na wrzesień br., zamiast rubryk: „R.C.A. — sieć własna" oraz „Inni zagwarantowani" wprowadzić rubrykę: „W tym karty serii „Zg" i wykazywać w tej rubryce przewidywane ilości posiadaczy kart serii „Zg" kat. I oraz IR.

Wobec skasowania, poczynając od września br. rozdzielnictwa towarów kartkowych za pośrednictwem R.C.A., okólnik Nr. 10 z dnia 13 marca 1948 r. traci moc obowiązującą z dniem 1 września 1948 r. Przestaje również być aktualnym pismo okólne z dnia 11 maja 1948 r. Nr. II.Ua.3422.

MINISTERSTWO APROWIZACJI
(—) **mgr. R. Dobrzyński**
Z-ca Dyr. Dep. Ekonom.

OD REDAKCJI

Wobec przejścia Ministerstwa Aprowizacji z dniem 1 października 1948 r. w stan likwidacji — zgodnie z dekretem z dnia 29 września 1948 r. — obecny Nr 6 „Dziennika Urzędowego" ukazuje się poraz ostatni.

TŁOCZONO Z POLECENIA MINISTRA APROWIZACJI

DO NABYCIA: MINISTERSTWO APROWIZACJI — WARSZAWA, CHOCIMSKA 28. CENA ZŁ. 25,—.

Nr 650 Spółdz. Wydawn. „WIEDZA". Druk. Nr 8. W-wa, Piusa XI Nr 15. — 2000. B-57789

